

2021.11.02. Bibliaóra

Előfohász: „Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az ÚR a pusztában negyven éven át, hogy megsanyargatva és próbára téve téged megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem?” (5Móz8,2) Ámen

Ének: 78:1.2.8.27: „Hallgass én népem az én törvényemre...”

Előima: Tehozzád jövünk ma Istenünk és könyörgünk azért, hogy ne szóljon Igéd hiába. Hisszük, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem mindazzal, ami az Úr szájából származik. Így imádkozunk a mai lelki eledelünkért, hogy amikor készek vagyunk Rád figyelni és fülünket beszéded irányába fordítani, akkor szívünk is forduljon és hadd nyíljon meg Előtted, hogy ittlétünk alatt megerősödjünk hitben és bizalmunkat egyedül beléd vessük.

Köszönjük Urunk a közeledben megélt csodákat, tetteidet és erődöt az életünk felett. Köszönjük, hogy már annyiszor tapasztalhattuk, hogy mindenre van erőnk a Krisztusban, mert Ő az, aki bennünket megerősít, Ő az, aki bennünket ma is kész megszólítani, mellénk állni pusztai vándorlásunk alatt és rámutatni mindarra, ami rossz irányba visz.

Megvalljuk Előtted, hogy sokszor felismerjük magunkban is azokat a tulajdonságokat és bűnöket, amelyek megfertőzték és megbélyegezték választott népedet. De hozzuk ma Eléd, mint bűnöket megbocsátó Atya elé nemcsak a szánk bűnvallását, hanem szívünk bűnbánatát és megvalljuk, hogy Te a kegyelmed nélkül képtelenek vagyunk újat kezdeni, jót cselekedni és Igéd fényében felismerni mindazt, ami képes a gonosz munkájaként messzire sodorni egyetlen Gondviselőnkől.

Kérünk, Szentlelked erejével légy jelen közöttünk, áld meg Ige olvasásunkat és hallgatásunkat, hogy gyümölcstermő közösség tudjunk lenni, akik mindenkor csak benned bíznak, Hozzád menekülnek és szárnyad árnyékában részesülnek abban a békességben, ami megőrzi szívünket és gondolatainkat az Krisztus Jézusban. Őérte kérünk, hallgasd meg imánk. Ámen

Ószövetségi ígerész: Zsoltárok könyve 78,1-51

„¹Ászáf tanítókölteménye. Figyelj, népem, tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek! ²Mert példázatra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni. ³Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszélték nekünk, ⁴nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. ⁵Intelmeket írt Jákób elé, tanítást adott Izraelnek, és megparancsolta őseinknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak. ⁶Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, ⁷hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait. ⁸Ne legyenek olyanok, mint őseik, a dacos és lázadó nemzedék, az állhatatlan szívű nemzedék, amelynek lelke nem maradt hű Istenhez, ⁹mint az íjjal fölfegyverzett efraimiak, akik meghátráltak az ütközet napján. ¹⁰Nem tartották meg Isten szövetségét, nem akarták követni tanítását. ¹¹Elfelejtették nagy tetteit, csodáit, amelyeket látniuk engedett. ¹²Őseik előtt csodákat művelt Egyiptom földjén, Cóan mezején. ¹³Tengert vágott ketté, és átvezette őket, a víztömeget gátként állította meg. ¹⁴Nappal felhővel vezette őket,

éjszakánként pedig tűz fényével. ¹⁵Sziklákat hasított ketté a pusztában, bőven adott inniuk a mélységből. ¹⁶Patakokat fakasztott a sziklából, mint folyamokat zúdította le vizüket. ¹⁷De továbbra is vétkeztek ellene, lázongtak a Felséges ellen a pusztában. ¹⁸Próbára tették Istent vágyaikkal, ennivalót kérve kívánságuk szerint. ¹⁹Isten ellen szóltak, amikor ezt mondták: Tud-e Isten asztalt teríteni a pusztában? ²⁰A sziklára ugyan ráütött, folyt a víz, és patakok áradtak, de tud-e kenyeret is adni, és húsról gondoskodni népének? ²¹Az ÚR ezt hallva megharagudott, és tűz lobbant fel Jákób ellen, haragra gerjedt Izráel ellen, ²²mert nem hittek Istenben, és nem bíztak segítségében. ²³Parancsot adott a magas fellegeknek, és megnyitotta az égi kapukat. ²⁴Mannaesőt hullatott rájuk eledelül, mennyei gabonát adott nekik. ²⁵Isteni kenyeret evett mindenki, eledelt küldött, hogy jóllakjanak. ²⁶Keleti szelet támasztott az égen, és déli szelet hajtott erejével. ²⁷Annyi húst hullatott rájuk, mint a por, annyi madarat, mint a tenger fövénye. ²⁸Táborukra hullatta azokat, hajlékaik köré. ²⁹Ettek, és igen jóllaktak, amit csak kívántak, megadta nekik. ³⁰De nem hagytak fel kívánságaikkal, bár még szájukban volt az étel. ³¹Ezért haragra gerjedt ellenük az Isten, megölte legjobbjait, leterítette Izráel ifjait. ³²Ezek után is csak vétkeztek, és nem hittek csodáiban. ³³Ezért hiábavalóságban hagyta telni napjaikat, esztendeiket rémületben. ³⁴Ha öldökölni kezdte őket, hozzá folyamodtak, megtértek, és kívánczoltak Isten után. ³⁵Meggondolták, hogy Isten a kősziklájuk, a felséges Isten a megváltójuk. ³⁶De csak szájukkal hitegették, nyelvükkel hazudoztak neki. ³⁷Szívük azonban nem tartott ki mellette, nem voltak hűségesek szövetségéhez. ³⁸Pedig ő irgalmas, megbocsátja a bűnt, nem akar elpusztítani, sőt sokszor visszafojtja haragját, nem engedi, hogy egészen fellobbanjon indulata. ³⁹Meggondolja, hogy halandók ők, olyanok, mint a tovatűnő szél, amely nem tér vissza. ⁴⁰Hányszor lázadtak ellene a pusztában, hányszor okoztak neki fájdalmat a sivatagban! ⁴¹Sokszor kísértették az Istent, megbántották Izráel Szentjét. ⁴²Nem gondoltak hatalmára és arra a napra, amelyen kiváltotta őket a nyomorúságból, ⁴³amikor jeleket tett Egyiptomban, és csodákat Cóban mezején. ⁴⁴Vérré változtatta a folyókat, nem ihattak a patakokból. ⁴⁵Bögyölyöket bocsátott rájuk, hogy marják őket, és békákat, hogy romlást hozzanak rájuk. ⁴⁶Termésüket a cserebogárnak adta, munkájuk gyümölcsét a sáskáknak. ⁴⁷Szőlőjüket jégesővel pusztította el, fügefáikat felhőszakadással. ⁴⁸Állataikat jégesővel verette, jószágaikat villámokkal. ⁴⁹Rájuk zúdította izzó haragját, dühét, háborgását, a nyomorúságot és a pusztító angyalok seregét. ⁵⁰Utat nyitott haragjának, nem óvta meg őket a haláltól, életüket dögvésszel sújtotta. ⁵¹Levágott minden elsőszülöttet Egyiptomban, a férfierő első termését Hám sátraiban.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A 78. zsoltár besorakozva a 68; 77; 105–107; 136. zsoltárok közé ún. történelmi zsoltárnak számít. Míg a vezérfonalunk alapján minden napra egy zsoltár van kijelölve, addig láthatjuk, hogy a mai igerésünk ketté lett osztva, így 2. helyet foglalva el a zsoltárok hosszúságát tekintve. A 119. zsoltár után a 78. következik hosszúságban.

A zsoltár keletkezési kora a babiloni fogság első felére tehető.

Amikor Isten Igéje megcélozza fülünket az nem azért történik, hogy egyik fülünkön bemenjen a másikon pedig ki, hanem a két fül között elhelyezkedő szervünkre akar hatni, hogy ott gondolatainkat minden mástól elfordítva az Igére figyeljünk. S míg Isten népe hosszú utat tett meg a leírt szakaszban, addig ma egy bizonyos utat kell, hogy megtegyen az Ige mégpedig az agyunktól-gondolatainktól egészen a szívünkig, hogy figyeljünk mindarra, amire ma Isten tanítani akar bennünket, amikor emlékezésre hív.

A cél nem egyszerűen egy nép, egy csoport vagy egy város lakói, hanem a „NÉPEM”.

S már benne van, hogy ha ők a népem, akkor én az Istenük. Ilyen formával találkozunk az 50. zsoltárban is: „⁷Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intelek! Isten, a te Istened vagyok én!” S ami az Isten tulajdona, annak nem akar rosszat. A példák, az intések, a figyelmeztetések, az ismétlések családon belül is mindig a javunkat szolgálták, s ilyen jelleggel szól hozzánk az Úr, hogy meglássuk a történelem fejezeteiben, hogy ki volt az, Aki csodákat vitt véghez.

A „tanítás” (tóra) ószövetségi értelemben apáról fiúra szálló hagyományt jelentett.

2Móz10,2: „²Beszéld majd el fiaidnak és unokáidnak, hogyan bántam Egyiptommal, és jeleimet is, amelyeket közöttük tettem. Tudjátok meg ebből, hogy én vagyok az ÚR!”

Az apák az Úr „dicséretre méltó tetteit, hatalmát és csodáit” beszélték el a fiaknak.

Az Úr célja azokkal a „csodálatos tettekkel”, melyekkel megszabadította népét Egyiptomból az volt, hogy **Istenbe vessék bizalmukat** és minden időben minden nemzedék emlékezzen arra, hogy mire képes az Úr a népéért. A szövetségekötés nemcsak egy egyszeri és egy napig érvényben lévő ígélet volt, hanem Isten hűségének és szeretetének egy olyan jele, amit lehet, hogy a nép elfelejtett és emlékeztetni kell őket rá, de az Úr nem a feledékenységről híres. Sőt a szövetségekötés az, amit szem előtt tartott, amikor döntött népe mellett.

A zsoltárban ezután előjön az engedetlenség elrettentő példája. Mert súlyos következményekkel járt az, amikor a szövetségtől elfordult a választott nép. A dac, a lázadás, valamint a szív és a lélek hűtlensége csak meghátráláshoz vezethet minden nagyobb ütközet előtt. Mert ha harcba ment Isten népe, akkor elsősorban Isten hűségére számíthatott, és csak akkor győzhetett, ha ott volt velük az Úr támogató, megerősítő és győzelemre segítő erejével. 12–16.vers.

Az egyiptomi szabadulást nagyon sok csoda kísérte: A tenger kettévágása a gátként álló

vizek, nappal felhőoszlopban, éjjel pedig tűzoszlopban jelenlévő és vezető Úr, a kősziklából fakasztott víz története. Ezek a történetek nemcsak a kivonulásra emlékeztetnek, hanem az ókori keleti népek mítoszaiból ismert harcra is, a káosz-szörny legyőzésére.

17–31. vers.

Az Úr csodálatos tetteit látva és átélve a nép hálátlansága érthetetlen. Próbára teszik az Urat. Játszanak Isten nagyságával és erejével. Mintha gúnyolódni akarnának vele, próbálgatják, hogy mi az, amit teljesíteni tud. Az Istenbe vetett bizalom szikrája sem látszik. Egyedül a hitetlenségük és bizalmatlanságuk kerül felszínre akkor, amikor megkísérik az Urat. Az Úr ezért megharagudott népére, és tüzet bocsátott táborukra. Annak ellenére, hogy a nép így viselkedett Isten teljesítette kívánságukat. A manna-mennyei kenyér és a hús megadatott nekik és jóllakásig ehettek.

De az Úr haragja halállal büntette népe legértékesebb tagjait, az ifjakat.
32–39.vers.

Míg azt remélnénk, hogy Isten népe visszatért Urához, addig láthatjuk, hogy a nép nem jutott hitre. 4Móz14,11: „¹¹és ezt mondta az ÚR Mózesnek: Meddig vesz semmibe engem ez a nép, és meddig nem hisz bennem a sok jel ellenére sem, amelyet közöttük tettem?!”

Isten igazságos haragja és büntetése nem érte el célját. Ennek eredménye, hogy ez a nemzedék nem mehetett be az ígért földjére: napjai „hiábavalóságban”, esztendei „rémületben” (halálfélelemben) teltek el. Amikor pedig baj érte őket, akkor jöttek a nagy hitvallások megváltójuk, a felséges Úr irányába.

A nép csak szájával hitegette Istent, nyelvével hazudott Neki.

Ézs 29,13: „¹³Így szól az Úr: Mivel ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,”

Jer 12,2: „²Elültetted őket, gyökeret is vertek, fejlődnek, gyümölcsöt is hoznak. Közel vagy a szájukhoz, de a szívüktől távol.”

S mégis az Úr irgalma és kegyelme győzedelmeskedik haragja felett. Nem pusztítja el teljesen a népét. Kész megbocsátani a bűnt, kész könyörölni az emberen.

40–51. vers.

Emberi kapcsolatokban, ha megtörténik a bizalom elvesztése, ha jelen van a lázadás, a megcsalás, a megfélemlítés a másiktól nehezen bocsátunk meg egymásnak. Még családon belül is, ahol már alaptól szeretnie kellene egyik tagnak a másikat van hogy napokig, hónapokig, sőt évekig nem tudunk kitörölni egy-egy eseményt és megbocsátással közeledni a másik fel. S ahogy az embernek fájni tud az ilyen fajta viselkedés, addig Izráel Szentjének is

fájdalmat okozott a nép. „Sokszor kísértették az Istent, megbántották Izráel Szentjét.” S Ő mégis megbocsát, Ő mégis elkészítette a szabadulás útját, Ő mégis szeret és szeretetével akar formálni bennünket is.

Ezt mutatják a szabadítást megelőző csapások is, amik időrendi sorrendben nem a pusztában történtek, hanem jóval előtte még Egyiptomban. A történelem tanításához ez is hozzátartozik.

Kedves Testvéreim! Minden embernek és családnak megvan a története. S akik itt vagyunk mindnyájunk szabadítási története is megvan. Mi bizonyosságot tudunk tenni az Úr csodáiról? Az Úr dicső tette és ereje mikor volt nyilvánvaló az életünkben? Ne felejtsük el soha azokat a pillanatok, amikor sasszárnyon hordozott bennünket, vezérelt és karjával védett. Mert nagy irgalmát naponként tölti ki ránk. Áldását mindenben érezhetjük.

Figyelj hát, amikor beszél, hogy ne szóljon Igéje hiába, Istenbe vessük bizalmunkat, aki népeként tekint ránk, aki ma is kész megbocsátani a bűnt.

Könyörögjünk azért, hogy szívvel hűségesek tudjunk maradni szövetségéhez, ami számunkra már az új szövetség, aminek alapja az Úr Jézus Krisztus. Ámen

Ének: 264:2: „Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépe intézett!”

Újszövetségi ígerész: 1Timóteus 4, 1-5

„¹A Lélek pedig világosan megmondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert megtévesztő lelkekre és ördögi tanításokra hallgatnak, ²és olyanokra, akik képmutató módon hazugságot hirdetnek, mert lelkiismeretük érzéketlenné vált. ³Ezek tiltják a házasságot és bizonyos ételek élvezetét, amelyeket Isten azért teremtett, hogy hálaadással éljenek velük a hívők és azok, akik megismerték az igazságot. ⁴Mert Isten minden teremtménye jó, és semmi sem elvetendő, ha hálaadással élnek vele, ⁵mert Isten ígéje és a könyörgés megszenteli.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A levél 4. fejezete a hamis tanítókkal és hazugságaikkal kezdi. Ezek a tanítók elszakadtak a hittől, valamint ördögi tanításokra hallgattak. De voltak olyanok is (következő szakasz a 4.f.-ben), akik Timóteus fiatal korára hivatkozva megkérdőjelezték a szívére helyezett igazságot. Pál inti a fiatal Timóteust, hogy kerülje azokat az embereket, akikre érvényes a leírása. A sátán hazug emberek képmutató kegyessége által egy új vallást hozott létre.

A Lélek az Ószövetségben a próféták által szolt, itt pedig Pál által-„világosan megmondja”. Korábban hangzott már Jézus figyelmeztetése, ez egyfajta megerősítés és a Lélek által hitelesített levél, hogy az utolsó időkben lesznek szakadások a hittől.

Az „utolsó idők” idejét éljük, mert minden, ami Jézus visszajöveteléig történik és történni fog nagyon szépen felismerhetőek a mai közösségekben is. Jézus mindezt előre megmondta, Pál figyelmezteti Timóteust. A közösség egysége és hite a tét.

Pál először leírja a hamis tanítás okát majd keletkezéséről és terjedéséről olvasunk. Voltak abban az időben olyan tanítók, akik megtévesztő eszméket kezdtek el terjeszteni, s a hallgatók között mindig voltak befolyásolható emberek, akik a befolyásuk alá kerültek és így elszakadtak a hittől.

Nagy veszély az, amikor az ige hirdetője válik dominánssá és nem az Úr. Amikor azt gondoljuk a látszat ige hirdetőről, hogy ez aztán a szent élet, amit ő él, miközben befolyásolható embereket válogat maga köré- ijesztő, hallgatni az ilyenek véleményét és hozzáállását még a hithez és az Úr Jézus Krisztushoz is.

A első oka az, hogy mindez ördögi eredetű. Pál az igazság Lelkének a hatása alatt jelenti ki, hogy a hamis tanítók mögött ördögi erők tevékenykednek. Az ördög ma is végzi a munkáját. A hazugság, a gúny, a fölényeskedés, a háttérben megbújás, a sötétben való rejtőzködés, a nagy kioktatások, mert csak ő tudja mit szabad és mit nem jelen voltak, vannak és lesznek a keresztyén közösségekben. Még az Édenkeretben is, a kezdeti állapotban megvoltak a gonosz trükkjei arra, hogy becsapja az embert, hogy ezután az ember kétségbe vonja Isten szavát, sőt szembemenjen Istennel. -Ne gondoljuk azt, hogy amikor és ahol az evangélium terjed ott az ördög nem fog lecsapni és áldozatait keresni.

2Kor 4,4: „Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium világosságát.”

A második ok emberi eredetű: Képmutató módon hazugságot hirdetnek. A cél a másik ember becsapása. Az ördög Oszkár-díjat érdemlő színjátékokban szerepelteti az övéit. Nem ok nélkül kapta a hazugság atya jelezőt Jézustól.

A harmadik ok pedig erkölcsi jellegű. A lelkiismeret teljes elhallgattatása. Az ilyen tévtanítók sajnos nem csak saját életükre veszélyesek, hanem másokat is örvényszerűen a mélybe húznak. Céljuk, hogy a másik embert tönkretégyék.

Pál mindvégig törekszik arra, hogy lelkiismerete tiszta legyen: „¹⁶Ezért magam is arra törekszem, hogy lelkiismeretem mindenkor tiszta legyen Isten és emberek előtt.” (Apcsel 24,16)

Krisztus megismerésével a lelkiismeret is változik. S innentől kezdve az Istenre néző lelkiismeret biztos abban, hogy nem követte el azokat a bűnöket, amelyekkel vádolják. Így lehet megállni az igazságtalan szenvedések idején.

A tévtanítókat a saját lelkiismeretük bélyegzik meg. Ebből kiindulva a lelkiismeretüket tetteik szennyezik be.

Tit1,15: „¹⁵Minden tiszta a tisztának, de a tisztátalanoknak és a hitetleneknek semmi sem tiszta, sőt szennyes mind az elméjük, mind a lelkiismeretük.”

A 3. verstől tartalmazza azokat a tévtanításokat, amelyek ellen küzdenek a Pásztori levelek.

Házasság tiltása-megakadályozza a test továbbplántálását, amely fogva tartja az isteni lelket.

Bizonyos ételek fogyasztása-A tiltással még az ószövetség étkezési törvényiben találkoztunk.

Róm14,2-4 „²Az egyik azt hiszi, hogy mindent ehet, az erőtlen pedig zöldségfélét eszik. ³Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik, aki pedig nem eszik, ne ítélje meg azt, aki eszik, hiszen Isten befogadta őt. ⁴Ki vagy te, hogy más szolgája felett ítélkezel?”

Kol2,23: „²³Ezeknek a megtartása a bölcsesség látszatát kelti ugyan a magunk csinálta kegyeskedés, az alázatoskodás és a test sanyargatása által, valójában azonban semmi értéke és haszna nincs, mert öntelt felfuvalkodottsághoz vezet.”

Isten minden eledelt azért teremtett, hogy az ember hálaadással fogyassza.

1Móz1,31: „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.”

A dolgok tiszta és tisztátalan voltát az adja, hogy az ember hálaadással és Isten kezéből fogadja-e.

A megszentelés végbemegy Isten Igéjének hallgatása és az arra megfelelő könyörgés által.

Az Újszövetség felfogása szerint:

Apcsel10,15: „¹⁵De másodszor is szólt hozzá a hang: Amit Isten megtisztított, azt te ne mondd tisztátalannak!

Róm14,14-23: „¹⁴Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézus által, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem csak ha valaki valamit tisztátalannak tart, annak tisztátalan az.
¹⁵Ha pedig testvéred valamilyen étel miatt megszorodik, máris letértél a szeretet útjáról: ne tedd tönkre ételleddel azt, akiért Krisztus meghalt. ¹⁶Vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek. ¹⁷Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és öröm a Szentlélekben, ¹⁸mert aki így szolgál Krisztusnak, az kedves Isten előtt, és megbízható az emberek előtt. ¹⁹Arra törekedjünk tehát, ami a békességet és az épülést szolgálja. ²⁰Étel miatt ne rombold le az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközéssel eszik. ²¹Jobb tehát nem enni húst, nem inni bort és semmi olyat, amin testvéred megütközik. ²²Te azt a hitet, amely benned van, tartsd meg Isten előtt. Boldog, akinek nem kell elítélnie önmagát abban, amit helyesel. ²³Akinek viszont kétségei vannak, amikor eszik, máris megítéltetett, mivel nem hitből teszi. Mert mindaz, ami nem hitből van, bűn.”

1Kor10,23-31: „²³Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít. ²⁴Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét. ²⁵Mindazt, amit a húspiacon árulnak, megehetitek, ne kérdezzetek semmit lelkiismereti okból, ²⁶mert az Úré a föld és annak teljessége. ²⁷Ha meghív titeket a hitetlenek közül valaki, és el akartok menni, mindent megehetitek, amit elétek tesznek, ne kérdezzetek semmit lelkiismereti okból. ²⁸De ha valaki azt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg: amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt. ²⁹Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátunkról, hanem a másikéről. Mert miért vádolja az én szabadságomat a másik lelkiismerete? ³⁰Ha én hálával eszem, miért kárhoznátának engem azért, amiért én hálát adok? ³¹Akár esztek tehát, akár isztok, vagy bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek! ³²Megütközésre ne adjatok okot sem a zsidóknak, sem a görögöknek, sem Isten egyházának, ³³mint ahogyan én is mindenben mindenkinek igyekszem kedvére lenni, nem a magam hasznát keresve, hanem a többiekét, hogy üdvözljenek.”

A cölibátus és a vegetarianizmus nem Isten mindenkire kiterjedő akarata. Míg Pál az egyedüllétre kapott elhívást, annak is meg van a maga áldása, s míg van böjt a keresztyén körökben, addig ezt nem szabad összekevernünk azzal, amit abban az időben a tévtanítók hangsúlyoztak.

Minden amit Isten megteremtett az jó, az ember megkapta, mint ajándékot, bármit fogyaszthat. Az ember részéről a hálaadás lehet a válasz mindenre, amit az Úrtól kapott.

„Aki eszik, az is az Úrért eszik, hiszen hálát ad Istennek.”(Róm14,60)

„³⁰Ha én hálával eszem, miért kárhoztatnának engem azért, amiért én hálát adok?”(1Kor10,30)

Ő maga mondja azt is, hogy: nem jó az embernek egyedül lenni. Isten férfivá és nővé teremtette az embert. Az isteni rendben a házasság témája rájuk vonatkozik.

A tévtanítók romboló munkájukat csak egy megszabott ideig végezhetik. Isten üdvözítő tervében egy ideig végzik romboló hatásukat. Órájuk ketyeg. Ezért adjunk hálát. Ámen

Utóima: Imádkozunk a következő ifjúsági ének szavaival:

Igéd lámpás, utamon fény. Örök élet, erő és remény. Hadd értsem, hadd éljem, hadd szóljam, hadd halljam, kövessem, szeressem az élet szavát. El nem felejttem beszédedet, szívembe forgatom Szent Igédet, követlek mesterem vezess tovább, hadd vegyem észre a lábad nyomát.

Hadd vegyem észre majd, hogy hordoztál szüntelen, karodba vettél és vittél egy életen át. Ámen

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „¹³mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülni.”(Róm1, 13)

Ének:455: 1-9 „Testvérek menjünk bátran...”